

ВАЛЕНТИН НАЧЕВ

*Няма
да е все
така*

съвременни притчи

МОНТ

Съдържание

Предговор	7
Къде се ражда любовта?	13
Една усмивка и си там	15
Ако търсиш рая	22
Великият ден	24
В думите е човешката сила	30
Притча за привързаността	32
Животът е божествен дар	40
Притча за най-опасната болест	42
Просветление	50
Силният човек	52
Бялата гълъбица	55
Нестинар	79
Притча за нещата, които не харесваме	81
Не е ли лудост?	88
Вдишвай любов, издишвай благодарност	90
Имайте кураж	100
Притча за алчността	102
Тук и сега!	108
Забързани в стремежите големи	109
Едно сме	111
Проблемите	117

Път, истина и живот	119
За хората и думите	127
Уважавай живота	137
Няма да е все така!	139
Естеството на ада и рая	144
Само с мир	150
Природата е нашата опора	156
Приказка за изтубения човек	158
Да си спомним, че сме били деца	165
Всичко е като снежинка бяла	170
Празникът на любовта е всеки ден	172
Животът ни е приказно вълшебство	177
И човекът ражда се без нищо	182
Най-хубав е гласът на тишината	185
Знам	188
Младостта си в танца ще открия пак	190
Животът е божествен дар	192
Не казвай лоша дума	194
Думите	198
Притча за избора	200
Притча за радостта	203
Животът просто ни се случва	207
Щастието е в малките неща	212
Щастливият човек	218
Гората е свещено място	220

ПРЕДГОВОР

Кой съм аз? Често, още от най-ранна възраст съм си задавал този вечен въпрос и в един момент сам си отговорих: „Помисли, какво се случва, когато духът (животът) напуска тялото? Къде е изворът на живота? Спомни си, че принципите на вселената живеят вътре в теб. Кой си ти? Къде си? Къде се намираш ти самият, когато гледаш ръката си и казваш: „Гледам моята ръка“. Виждаш ръката си, а ти къде си в този момент? От къде я гледаш? Ако я няма тази ръка, ще те има ли теб? Ако го няма цялото ти тяло, какво ще се случи с теб? Кое те тревожи и от какво се боиш? Помисли, дали си тяло, дух или нещо друго? От къде си дошъл? Къде ще отидеш? В Светото писание е написано: *„Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои“* (Йоан 14:27). Кога ще разбереш, че си се намерил? Когато не се смущава сърцето ти. Когато почувстваш, че изпитваш в себе си едно безкористно чувство на покой. Когато

запазваш вътрешния си мир при всякакви обстоятелства и проявяваш разбиране, търпение, състрадание, щедрост, любов и благодарност. Когато има в твоята глава само светли мисли! Толкова чисти и светли, че около нея да засияе ореолът на святост, с който често са изобразявани светците в традиционната християнска иконография. Думата светец произхожда от гръцката дума „Βαῖπτι“, означаваща „свети“ или „свещ“ и в Новия Завет на Светото Писание с тази дума са описани последователите на Иисус Христос. Ако поискаш и светец можеш да станеш. Да, наистина можеш! Можеш да бъдеш истински християнин.“
Знам, че все още макар и малко, но все пак мнозина са онези, които са се намерили. Мисля, че и аз съм един от тях или поне много се старая да бъда и се моля от сърце всеки да се намери!

Евангелието на Тома не е канонично евангелие и не присъства в Новия завет на Библията, но и в него пише: *„Исус каза: Този, който разкрие значението на тези думи няма да вкуси смърт. Нека този, който търси, не се спре в своето търсене, докато не намери. Когато*

намери, той ще се смути. И когато се смути, Той ще се изуми от възхита, и ще царства над Всичко. Ако вашите водачи заявяват, че царството е на небесата, птиците на небето ще са там преди вас. Ако кажат, че то е в морето, рибите на морето ще са там преди вас. Царството е във вас и извън вас. Когато познаете себе си, ще знаете. Тогава ще знаете, че сте Синове на Живия Отец. Но ако не познавате себе си, в нищета ще пребивавате и сами нищета ще бъдете.”

Хубаво е да познаваме себе си и да знаем кои сме! И Айнщайн е казал, че: „Човек започва да живее тогава, когато разбере, че може да живее извън себе си.” Извън себе си, за другите хора съм Валентин Начев и по професия съм икономист. Професионално винаги съм се занимавал със счетоводство и финанси, но винаги съм обичал книгите и литературата. Още от ученическите си години много обичах да пиша и да разказвам истории, а когато децата ми бяха малки постоянно им разказвах десетки измислени от мен приказки. Може би съм наследил това умение от любимата ми баба Данка, която пък на мен е разказала безброй приказки и

най-различни истории. Обичам я! Мир на душата ѝ и светла ѝ паамет!

Написал съм много притчи и стихове. Някои от произведенията ми са публикувани в моя блог и в различни сайтове и електронни издания, а малка част от тях са издадени в две книжки: **„Къде се ражда любовта?“** и **„Силата на словото“**, които са в удобен джобен формат. Повечето от разказите и притчите, които ще прочетете в моите книги са напълно основани на истински истории, но и останалите по някакъв начин са свързани с моя скромен половин-вековен живот. Тук отново ще използвам случая да благодаря на всички хора, с които ме срещна Животът, защото всеки от тях по уникален и неповторим начин ми показва пътя към Любовта! Благодарен съм, че ми помогнаха да разбера и да осъзная, че думите Бог, Любов и Живот имат еднакъв смисъл и описват едно и също Нещо. Нещото, което е винаги в нас, а понякога много трудно го усещаме и намираме. За мен е чест, че държите в ръцете си моя книга и ще се радвам ако тя ви послужи като указателна табела по пътя към Божествената безусловна любов.

**КЪДЕ СЕ РАЖДА
ЛЮБОВТА?**

съвременни притчи

Валентин Начев

Валентин Начев

**СИЛАТА НА
СЛОВОТО**

съвременни притчи

Толкова за мен! Мисля, че е достатъчно, а ако пък ви се вижда малко – прочетете написаните от мен произведения и ще научите още много неща, които може да са ви интересни, а някои от тях дори и полезни.

КЪДЕ СЕ РАЖДА ЛЮБОВТА?

Къде се ражда любовта?
Ще си остане тайна вечна.
И много хора по света,
търсят я в страна далечна.

Къде се ражда любовта?
Питат хората от векове.
Защо невидима е тя?
Защо, без нея им е зле?

Къде се ражда любовта?
Къде е скрита в света?
Кой?.. Любов ще им даге?
Искат я. За мъничко поне!

Къде се ражда любовта?
Човекът! Често се чуди.
И с молитви на уста,
чака пърхащите переруди.

Къде се ражда любовта?
И сто години да се питат.
Птиците, които са без крила,
никога в небето не отлитат!

ЕДНА УСМИВКА И СИ ТАМ

Вминалото, когато бях все още госта млад, така се стекоха обстоятелствата в живота ми, че в един момент се оказах на кръстопът и се чудех, дали да напусна банковия клон, в който бях работил в продължение на цели 10 години. Обичах работата си, но сякаш изведнъж се появиха няколко предпоставки, поради които се замислих за евентуалното си напускане! Тогава бях кредитен консултант и сигурно още дълго време щях да си остана на същата позиция, но това не бе основната причина за напускането ми. Друго ме тормозеше и не можех да го преглътна.

До преди няколко месеца банката беше гър-
жавна, но вече имахме нови собственици, кои-
то всеки ден ни поставяха някакви нереалис-
тични или направо безумни нормативи за по-
стигане, а най-много ме погразниха идиотски-
те им разпореждания, с които ни задължаваха
да баламосваме клиентите със скрити такси
и комисиони по предлаганите от нас банкови
продукти и услуги.

Какво да направя? Чудех се, всеки ден и най-
често вечер, преди да заспя. Накрая след няколко
неспокойни дни и нощи, в съня ми се появи
баба ми Данка, която бе починала преди пет
години.

Не говорихме дълго, но тя ме накара да си
спомня за едни забравени от мен нейни гуми,
които ми бе казвала няколко пъти, докато бе
жива и тези гуми успокоиха душата ми. Бла-
годарение на тях заспах дълбоко, като новоро-
дено и окъпано дете, а на сутринта ми помог-
наха спокойно да извърша и поредното добро
действие в моя живот. За своето решение, ще
ви разкажа малко по-късно. След една кратка
история от живота на баба ми Данка, която
е майка на моята майка и живя до осемдесет

и осем години. Но през 1941 година всичките ѝ близки хора и роднините ѝ си мислели, че ще си умре като млада тридесетгодишна невеста и ще остави сираче около петгодишното си малко дете.

- Добре, че ѝ е само едно, та да го отгледа по-лесно баща му, горкото дете. – цъкали с език и се кръстели съседските жени и сестрите на моята баба, докато стояли край нейното легло или се грижели за невръстната ми майка, а дядо ми Кольо в това време бил на далечен гурбет, чак в другия край на страната.

- Леле, Кольо!.. Ох, майко!.. Каква беда те сполетя, човече! Данка умира!.. Ке осиротее детето ти, Кольо!.. – закръкали, като кокошки, една през друга уплашените жени, когато дядо ми се прибрал.

Той почти не им обърнал никакво внимание, а впрегнал бързо коня в селската си каруца, после бързо пренесъл неподвижното тяло на младата си жена в нея и веднага препуснал към града, за да търси лекарска помощ. Обиколил ги всичките, но без положителен резултат. Накрая всичките лекари повдигали раменете си и му съобщавали, че не могат да разберат,

нито каква ѝ е болестта, нито пък как да я излекуват.

Най-накрая я закарал и при една стара еврейка, която била най-известната лечителка и знахарка в цялата околия.

- Откога е на това дередже невестата? – веднага го попитала старата еврейка.

- От три недели е със склопени очи и гума не е продумала! – отговорил ѝ през сълзи, но с надежда угриженият ми и сломен гяго.

- Оми я не докара по-рано, бре човече? – намръщила се старата жена.

- Бях на галечен гурбет. – тежко въздъхнал младият мъж.

- Бил си на гурбет, ама сте изпуснали убавата млада невеста! – поклатила безнадеждно главата си лечителката, след като повдигнала клепачите на неподвижната ми баба.

- Нема ли как да я излекуваш? – тъжно я погледнал гяго ми.

- Не! – категорично му отговорила старата знахарка. – Сега само Бог е тоя, дека може да я излекува! – Ке си я закараш дома и се моли на Бога и на Пресветата Богородица, па дано да те чуют! Дано!.. – изпратила го еврейката.

Върнал се в селската си къща съкрушеният ми от скръб дядо и зачакал в пост и молитви болната му жена да оздравее, а баба ми не помръднала още цели шест гена, но на седмия ден най-голямата ѝ сестра Гюргена скочила радостно от нейното легло.

- Усмихна се!.. Кольо, ела да видиш! Данка се усмихва!.. Значи ќе оживее! – извикала с пълен глас радостната сестра, а баба ми отворила очите си и започнала да се озърта учудено, но все още с усмивка, във всичките различни посоки.

- Що дириш, мари Данко?.. На кого се усмихваш? Толкова благо!

- На ангелите, сестро! На белите ангели се усмихвам. – тихо отговорила моята баба.

- Какви са тия ангели ма, болна жено? – ококорила се сестра ѝ Гюргена. – Да не би да си още в несвяст и да бълнуваш, сестро?

- Не бълнувам, сестро! Не бълнувам! Ако знаеш, колко са убави тия ангели и дека ме водиха?.. Каква белота беше там, сестро?.. Каква чистота?.. Каква красота?.. Не исках да си тръзвам от там, сестро. Ама единият ми рече, че дете си имам за гледане и ме върная

нак тука, в тая селска одая.

- Е през целото ли време беше там?

- Не! В началото ме вземаха две много грозни и мръсни същества, за които не мога със сигурност да ти кажа, дали беха мъже или пък жени. Та тия, уродите, ме отведоха на едно страшно място с голема мизерия и хиляди други грозни същества като тях, които се опитваха да ми кусат с черни мръсни лъжици всякакви нечистотии, а аз през цялото време се гърпах със стисната уста, но накрая, в един момент се уморих от това гърпане и се предадох. Рекох им със смирена усмивка: – Айде, кусайте ми! Па да видим, що ќе ми стане? И щом изрекох тия думи, изневиделица се появиа двата бели ангела и ме отведоха в неописуемата красота. Урая ме отведоха, сестро Гюргено. Па дано и ти да го видиш, сестро! Некој ден. Дано!..

- Бабо, гълъг ли беше пътят до рая? – попитах я аз, първия път, когато ми разказа за отвъдните си райски преживявания.

- Не, че го! Много е кратък. Една усмивка и си там!

Една усмивка и си там! Стънувах я аз, а на сутринта спокойно и с усмивка си подадох молбата за напускане. На следващия ден ме поканиха, да стана управител на един нов банков офис в града, а на по-следващия ми се обадох със същото предложение и за друг офис. Избрах единия и след седмица бях назначен на новата си управленска длъжност.

- Как успя веднага да се уредиш на тая похубава работа? – попитахме след няколко дни един от бившите ми колеги.

- С една усмивка! – веднага му отговорих аз.

„Щастливи са миротворците, защото ще бъдат наречени синове на Бога.“

Матей 5:9

